

Tusindvis har oplevet at møde Jesus. Nu vil hun bryde tabuet

Journalisten Charlotte Rørth troede, at hun stod alene efter et uforklarligt møde med Jesus. Det gjorde hun ikke. I hendes nye bog, "Vi mødte Jesus", står 70 mennesker frem og fortæller om lignende oplevelser.

MARIA JUEL GLASIUS

maria.j.glasius@jp.dk

Ingen havde forudset den massive interesse, der i 2015 samlede sig om Charlotte Rørths første bog. Selv ikke præster kunne forestille sig, at en bog med titlen "Jeg mødte Jesus" ville blive så stor en succes, for ingen talte specielt meget om den slags spirituelle møder. Og Charlotte Rørth troede længe, at hun stod mere eller mindre alene med sine oplevelser.

Men mængden af mails i hendes indbakke og breve i postkassen steg proportionelt med antallet af interview, hun gav i tiden efter bogens udgivelse. Mennesker, hun ikke kendte, skrev til hende om møder, de havde haft med Jesus hjemme i køkkenet. Fælles for dem alle var, at oplevelserne havde ændret deres verdensbillede. Men af angst for at blive gjort til grin havde de holdt oplevelserne hemmeligt. Indtil den dag hvor de for første gang delte deres historie.

Charlotte Rørth modtog beskeder i tusindvis. Bogen er solgt i omkring 22.000 eksemplarer, og da hun begyndte at dele sine oplevelser på foredrag landet over, mødte 300-400 mennesker op for at høre hende. Hver eneste gang.

Hun fortæller ikke for at missionere, siger hun, da vi mødes i en hotellobby på Vesterbro i København. Hun fortæller for at nedbryde et tabu, som hun mener er alt for stort i forhold til, hvor mange der faktisk har haft en lignende oplevelse. Nogle forskere mener, at hver anden vil få en spirituel og umiddelbart uforklarlig oplevelse i løbet af sit liv.

»Folk køber ikke min bog eller lytter til mine foredrag på grund af mig. De synes kun, at mine oplevelser er interessante, fordi det spejler noget, de selv har oplevet,« siger hun.

Det sker for helt almindelige mennesker

70 personer valgte at sige ja til at stå frem med navn og oplevelse i Charlotte Rørths nyeste bog, "Vi mødte Jesus", der udkom i sidste uge. I bogen interviewer hun, der til daglig er journalist på Nordjyske, flere personer om deres oplevelser. Hun taler med en række forskere fra det meste af Norden, der fremlægger deres viden om emnet, og diskutere med teologer og provster. Blandt andet for at få et svar på, hvor oplevelsen kommer fra, og hvad hun skal bruge den til.

»Alle, der oplever det her, sidder tilbage med en følelse af, at de ikke har fortjent det,« siger hun. »Der er mange årsager til, at man tier om sådan en oplevelse. Men den bærende årsag er, at der ikke lyttes ordentligt, samt angsten for at blive latterliggjort og for at miste sit arbejde. Inden for de religiøse kredse kan det handle om misundelse, og at andre tror, at man selv synes, man er bedre end dem, fordi man fik den oplevelse.«

Selv kommer Charlotte Rørth fra et akademisk overlægehjem nord for København, hvor videnskab og fakta altid har været grundstenen. Hun var hverken religiøs eller særlig spirituelt søgende, og hun har aldrig dyrket yoga, bedt en bordbøn eller forholdt sig til sin indre tro. Hun har betragtet sig som et kulturkristent og måske lettere dovent medlem af folkekirken.

Lige indtil hun for ni år siden besøgte det

andalusiske sakristi La sacra Capilla de El Salvador i byen Ubeda i Sydspanien. Tre måneder forinden havde hun en oplevelse her, og nysgerrigheden fik hende til at komme igen. Hun satte sig på en bænk, lukkede øjnene, lyttede til de italienske turister, der gik rundt. Foran hende dukkede en stor kuppel op, en slags hologram, og ganske fysisk. Hun så i detaljer landskabet inde i kuppelen, og på en grusvej stod en mand. Det var et direkte vindue til en tid for 2.000 år siden. Imens hun stadig hørte de italienske turister i baggrunden, vidste hun, at manden foran hende var Jesus.

Hun fik øjenkontakt med ham, og med sit blik fortalte han hende, at det er godt, at hun er til.

Religiøse oplevelser som dem, Charlotte Rørth og mange andre har haft, er ikke ualmindelige, forklarer Olav Hammer, der er professor på Institut for Historie og forsker i

religionsstudier.

»Lige det at møde Jesus er en speciel variant, men masser af mennesker har oplevet at møde alt fra Buddha til engle og Gud.«

At flere havde nærmest den nøjagtigt samme oplevelse som Charlotte Rørth, skyldes to aspekter, forklarer han.

»Vi er alle Homo Sapiens, og vore hjerner og sanserorganer er konstrueret på samme måde. Vi oplever derfor ikke et uendeligt varieret register af følelser og sanser. Det andet aspekt er det kulturelle.«

Man kan også møde en brøleabe

Nyere forskning tyder nemlig på, at indholdet af oplevelserne tilpasser sig kulturelle forventninger. Derfor vil mennesker fra en kristen kultur typisk have oplevelser med Jesus og Maria og ikke med brøleaber, der primært opleves af mennesker i Amazonas, som Olav Hammer selv beskriver det for

Charlotte Rørth i bogen. Han forklarer videre, at forskere også ved, at oplevelserne ofte finder sted hos mennesker med et »passende verdensbillede«.

I forsøg har man placeret folk i et lokale og sagt, at der måske ville ske noget overnaturligt. Dem, der i forvejen havde en tro på det overnaturlige, kom i højere grad ud med en oplevelse af at have overværet noget uforklarligt i lokalet end den anden gruppe, der ikke i forvejen troede på overnaturlige fænomener.

For Charlotte Rørth har oplevelserne påvirket alt. Hun har oplevet, at der findes noget i mennesket, som vi ikke selv har adgang til, og som vi ikke selv kan formulere.

»Jeg tror, at det er rigtig vigtigt, at vi ikke ved, hvad der sker, når vi dør. At der er nogle åbne døre i vores liv. Vidste vi alt, tror jeg, at vi ville være meget små.«

BLÅ BOG

Charlotte Rørth

Dansk journalist, f. 1962 i København, nu bosat i Aalborg.

Har været ansat ved Nordjyske Medier siden 2003. Inden da arbejdede hun freelance for bl.a. Morgenavisen Jyllands-Posten og Børsens Nyhedsmagasin. Har også været ansat ved Center for Ledelse og på TV 2 Fyn.

I 2015 udgav hun bogen "Jeg mødte Jesus" på Gyldendals Forlag. Opfølgeren "Vi mødte Jesus" er netop udkommet.

Er gift og har to voksne sønner, Sixten og Niklas. Kort før udgivelsen af sin første bog mistede familien den yngste søn og bror, Frederik.

Journalist Charlotte Rørths "Jeg mødte Jesus" fra 2015 blev en overraskende bestseller. Nu har hun udgivet opfølgeren, "Vi mødte Jesus", hvori 70 mennesker fortæller om lignende oplevelser. FOTO: STINE BIDSTRUP

Fortsat fra side 6

»Jeg ville ikke være kendt

Selv om vi lever i et land med ytrings- og religionsfrihed, har tusindvis af danskere valgt at fortie en oplevelse. Dels fordi den var af spirituel karakter, dels fordi den ikke kunne forklares videnskabeligt. To af dem er Jesper Borup og Daniel Baun. De står nu frem, men først efter grundige overvejelser.

MARIA JUEL GLASIUS

maria.j.glasius@jp.dk

Drømmen var gået i opfyldelse for Jesper Borup, da han en eftermiddag i foråret 1998 sad i en lænestol i sin lejlighed på Valdemarsgade i København V. Han havde landet det helt rigtige job hos DR, alt var egentlig godt. Og når han havde fri, nød han at bruge en halv time på at lade tankerne fare, imens han kiggede ud ad vinduet.

Det var der, det skete; mødet med Jesus, der ud af det blå nærmede sig fra periferien af hans bevidsthed.

»Og så står han der lige pludselig. Jeg kigger ikke op på ham. Men jeg ved, at han er der. Jeg lader ham være ude i kanten og søger ikke øjenkontakt. Endnu. Jeg vender mig lidt over imod ham, mærker, hvor tæt han er på, men bliver siddende. Hvis jeg løfter min arm, vil jeg kunne række ud og røre ved ham. Men det gør jeg ikke. Jeg ser på ham. Han er slank. Højere end mig, men ikke meget. Han har en kjortel på, der går hen over den højre skulder. Den er knælang, ikke hvid, men heller ikke brun. En arbejdskjortel, en hyrdekjortel, vil jeg kalde den. En, man har på, hvis man skal ud og gå langt, og han har gået langt. Den er ikke ren, men støvet, og han har sand på sig.«

Således har Jesper Borup beskrevet den første del af sit møde med Jesus til Charlotte Rørth, der i mandags udgav bogen "Vi mødte Jesus". Bogen er en fortsættelse af kæmpesuccesen "Jeg mødte Jesus" fra 2015, hvis popularitet ingen havde set komme – ud over Charlotte Rørths mand og hendes redaktør på Gyldendal. Allerede før bogens udgivelse strømmede det ind med beretninger fra mennesker, der beskrev lignende oplevelser, men som aldrig havde fortalt det til andre.

To af dem, der henvendte sig til Charlotte Rørth efter bogens udgivelse, var den nu 46-årige radiojournalist Jesper Borup og den 33-årige leder af Youth for Christ i Aarhus, Daniel Baun. Efter lidt betænkningstid sagde de også ja til at stille sig frem med navn i bogen, ligesom 68 andre har gjort.

»Jeg ville være en kylling, hvis jeg ikke gjorde det, for nu var hun stået frem og havde taget en masse offentlig debat,« siger Jesper Borup fra spisebordet i sit hjem i Odense.

Men hvordan kan man efter sådan en oplevelse være så sikker på, at Jesus faktisk har eksisteret, og at det ikke blot var et syn skabt af hjernen?

»Det er det, jeg ikke rigtig kan forklare. Det er bare så overbevisende at have haft det møde. At have sanset ham og mærket hans energi og lyset fra ham. Og oplevelsen af kærlighed. Med sådan et møde kan man bare ikke være i tvivl. Efter en længere filosofisk udredning kan man måske konkludere, at jeg vælger at tro, at det er den oplevelse, jeg har. Jeg kan ikke bevise det over for nogen. Andre vil måske sige, at det kom fra noget andet. Men jeg er overbevist,« forklarer han.

En følelse af energi skyllede igennem ham, og han oplevede et meget mere klart billede af sit liv, sin fortid, nutid og fremtid. Alt stod tindrende klart. Alligevel tog det

Daniel Baun er vokset op i det missionske miljø, men det gjorde det ikke lettere for ham at fortælle, at han havde mødt Gud. FOTO: JOACHIM LADEFEGED

lang tid for ham at acceptere oplevelsen.

»Er jeg blevet sindssyg?«, spurgte han sig selv ud i stuen.

»Jeg tændte for fjernsynet, satte musik på, drak noget vand, spiste lidt mad. Jeg måtte bekræfte mig selv i, at jeg levede. Derefter kom tvivlen om, hvad jeg skulle stille op med oplevelsen. Jeg var jo i gang med et større udredende journalistisk projekt på radioen om EU, Schengen og Europol. Det stod i stor kontrast til den oplevelse, jeg lige havde haft. Og skulle jeg fortælle det til nogen eller ej?«

Bange for at blive latterliggjort

Han valgte at holde oplevelsen for sig selv i årevis, indtil han i 2015 læste Charlotte Rørths bog og skrev sin historie til hende.

Efterhånden som udgivelsen af "Vi mødte Jesus" nærmede sig, mærkede han nervøsiteten boble. Han var nervøs for, hvordan

hans historie ville blive modtaget. Særligt af folk fra hans eget miljø og journalistbranchen i det hele taget. Før han lod sig interviewe til bogen, overvejede han, om hans professionelle ballast var stor nok til at kunne bære, at oplevelsen blev offentlig.

»Jeg har været bange for at blive kendt som ham, der har mødt Jesus. At det skal fylde for meget i folks opfattelse af mig. Og at jeg ville blive latterliggjort.«

Han nåede også frem til, at han efterhånden var ligeglad med, hvis nogle mente, at han var en idiot. Men sådan ville han ikke have haft det for 10 år siden.

Under hans opvækst i en helt almindelig parcelhusfamilie var tro ikke noget, man talte om. Hans mor troede. Det gjorde hans far ikke, og meget mere beskæftigede familien sig ikke med det spørgsmål. Emnet kunne meget hurtigt føre til en konflikt.

Selv havde han Gud som en selvfølgelig del af sit verdensbillede som barn, og det var noget, han kæmpede med som teenager. For talte man endelig om tro i hans omgangskreds, var det, fordi man ikke troede. Hans kamp gik derfor ud på at prøve at komme af med sin tro, så han hurtigst muligt kunne blive ateist. Han forsøgte at sige til sig selv, at han var agnostiker. Men da han tog til Israel, var troen overalt, og efterhånden blev det også en del af hans liv.

Han var derfor så småt nået frem til en erkendelse af, at han troede, da Jesus viste sig.

»Efter den dag behøvede jeg ikke spørge mig selv, om jeg troede. Det gjorde jeg.«

Da udgivelsesdatoen for bogen nærmede sig, gav han sig tid til at forklare oplevelsen for sine venner. Og han samlede alle sine kolleger for selv at fortælle historien, frem for at den skulle sive fra mund til mund på kontoret.

Hvad der overraskede ham mest, var fraværet af negative reaktioner. Folk har vist interesse, nysgerrighed og åbenbed, uanset hvilket forhold de selv har til tro. De har spurgt ind til det, givet ham et klap på skulderen for hans mod og sagt, at det er sejt, at han tør stå frem.

Det ændrede hans forståelse af tro

Daniel Baun har ikke holdt sin oplevelse hemmelig af den samme årsag som Jesper Borup. Han er vokset op i det missionske miljø, og ønsker som leder af Youth for Christ, en kirkelig ungdomsorganisation, at unge får øjnene op for, at der har eksisteret en Gud. Det er derfor ikke en hemmelighed, at han selv er troende. Alligevel taler man ikke om det, hvis man oplever at møde Gud.

»Jeg voksede op med, at man ikke lagde så meget vægt på sådan nogle ting. Man har været meget skeptisk ovenikøbet. Nogle gange sker det faktisk, at man oplever sådan noget. Men mange gange er der også folk, der slår plat på det. Derfor er det et område, der er super helligt,« forklarer han.

Han har to oplevelser bag sig, og modsat Jesper Borup og forfatteren Charlotte Rørth var det ikke Jesus, han mødte, men Gud. Den første gang var han 15 år og elev på en kristen efterskole. Han havde hørt historier om folk, der mærkede Gud fysisk. Han kendte ikke selv til det, men det virkede spændende.

»En aften, da jeg bad min aftenbøn, bad jeg om at måtte mærke Gud. Jeg havde bedt om meget andet, som jeg ikke havde oplevet noget svar på, så responsen kom fuldstændig uventet og overvældende. Det føltes som at blive gennemstrømmet af varmt vand med ren og uforfalsket kærlighed i. Hele vejen fra hoved, ud i tungen og læberne, ned igennem hele kroppen og helt ud i fingerspidserne. Det hele snurrede. Og så prøvede jeg at sige noget. Det lød som elversprog.«

”

Nogle gange sker det faktisk, at man oplever sådan noget. Men mange gange er der også folk, der slår plat på det. Derfor er det et område, der er super helligt.

Daniel Baun,
leder af Youth for Christ

som ham, der har mødt Jesus«

Han anede ikke, hvad han skulle bruge den oplevelse til, eller om han skulle fortælle andre om det. Men én ting skete: Hans forståelse af tro ændrede sig markant.

»Oplevelsen flyttede min tro fra kun at være oppe i hovedet til også at være i kroppen. Så når tvivlen rammer mig, kan den ikke sætte sig fast. Jeg mærkede jo Gud. Han blev konkret.«

Den anden oplevelse kom mange år senere, for knap to år siden, da han var på en kirkelig sommerlejr med sin kone og tre små drenge. Til daglig er der ikke meget tid til den åndelige side af livet, men en aften kunne han nå at tage til en forbøn. Det vil sige, at der er nogle, der ville bede for ham. Men før han nåede så langt, faldt han øjeblikkeligt og tungt til jorden.

»Det lyder åndssvagt. Men helt uventet lå jeg der med snotten i gulvet. Det gjorde ikke ondt. Det var faktisk rart; en følelse af, at Gud sagde: Det kan godt være, at du har travlt, men jeg har dig.«

Men de tre mennesker, der ellers skulle have bedt for ham, troede, at han havde fået et ildebefindende.

»Det var ret komisk. Jeg havde lyst til at være i det, samtidig med at der stod to mennesker og ville rejse mig op og spurgte, om jeg var okay. Det var meget akavet,« siger han og griner.

En ny måde at tale om det

Men hvorfor emnet er så sårbart for ham og mange andre, har han svært ved at finde et præcist svar på.

»Jeg kunne pege på mange situationer, hvor det er fint, at folk griner af mig. Men ikke her. Her vil jeg gerne tages alvorligt. Der er relativt få situationer, hvor jeg vil føle, at det var okay at fortælle om de oplevelser. Men sådan er det vel med ting? Jeg har en kammerat, der har skrevet en bog om ensomhed som en opfølgning på en bog om venskaber. Jeg skrev til ham og sagde, at jeg lige havde læst denne bog af Charlotte Rørth, og at mit indtryk var, at det hurtigt kan blive ensomt at gå med de her oplevelser.«

Jesper Borup oplever, at der i Danmark er fremvokset et større mod til at tale om tro og religion. Efter at have hørt om Charlotte Rørths oplevelse, der mindede meget om hans egen, tog han til et par af hendes foredrag. Men han havde ikke regnet med at se 400 mennesker møde op for at høre om hendes erfaringer.

»Jeg tror, at der mangler en ny måde at tale om det på, for jeg har et indtryk af, at mange er troende. Uden helt at kunne finde ud af, hvordan de skal realisere det.«

Journalist Jesper Borup fortæller, at han mødte Jesus i sin daværende lejlighed på Vesterbro. Frelseren var iført en kjortel.

FOTO: STINE BIDSTRUP

”

Er jeg blevet sindssyg?

Jesper Borup,
journalist

Barolo fra kanonårgangen 2011

Piemonte rimer på kæmpemæssige skov- og bjergområder, trøfler, god gastronomi og kraftfulde vine. Barolo er kongen blandt Piemontes vine og berømt verden over. Med dette tilbud får du 12 fl. Barolo Tra Produttori fra kanonårgangen 2011.

Køb senest 26. oktober 2017 på spotdeal.dk

1.449 kr.

Normalpris 2.988 kr.

Spar 51%

INKL.
LEVERING

Se alle vores andre gode tilbud på spotdeal.dk. Her finder du bl.a. tilbud på rejser, skønne weekendophold, storbyferier, wellness, spiseoplevelser og kvalitetsprodukter. Tilmeld dig i dag og få tilbud tilsendt på e-mail allerede i morgen.

SPOTdeal tager forbehold for eventuelle skrive- og trykfejl i annoncen.

SPOTdeal
- en del af JP POLITIKENSHUS